

wad; aga ta ei anna järele, suni ta viimaks wälja peaseb. Ta töuseb püsti, ronib puu tühedest ja oldestile, aga mida enam ta ronib, seda rohlem näisse neid ees olema. Siin peab üks kõige tuulepööris olema läbi läinud ja palju puid maha seerutanud.

Viimoks haffab puude ladem ju mähemaiks jäätma, ta läheb läksikandu rõöpайд mööda edasi ja leibab, et enam tafistust ees ei ole.

Weel ei ole läbinewa rongi laterni paistust mitte näha. Kui ta aga mahti saab, latesjada sammu tafistuse sohast eemal plahvatusepatroni rõöpa fulge panna, siis saab rongi juhi plahvatuse läbi hoitatud ja wöib rongi peatada ja õnnestust ära läände.

Kui Märdil tema latern alles oleks, siis ta wöike selle webflemise läbi rongijubti hoitakoda, aga nüüd on ainus viimne nõou plahvatusepatroni panel. Rõigest jõunist töötab ta edasi.

Pimedas ei soa ta aru, kui laugel ta juba sellest sohast on, kus puude saat teel maas on; aga ta arvab, et juba süninib hoituskärti panna. Ta luumardab maha ja fassib lehta leida, kus fass rõöpe otsa vastastiku on, siuna wöib sa siis patroni traadiga kruvi fulge linnitada.

Väigus nõeb ta, nüüd tuli alles launis laugel, üht isearalisti walquist paistma, ja rutuga liisub ta patroni taslast wälja ja haffab hirmuvarinaga ja lülmosti lohmetanud lätega seda rõöpelruumi fulge linnitama. Ta teob, need fass walguse punkti on läbinewa rongi laternad. Mõne minuti pärast jõuab rong siia. Wäewõimu süninib ennast werejoossust ja waewa nõgemisest nõrgestatud mees tööle, et patroni digestie saaks rõöpe fulge linnitada, aga sõrmed, mis lülmast kanged ja oldeid wälja tihedates merisels saanud ja tuimaks jäändud, tema sõrmed ei taba enam sõna suulda. Kui ta juba arvab, et esimene ja teine traadi ots kruuvipea fulge on saanud liini määritud, ja pimedas teisi traadi harusid fassib lätte saada, tulub patron juba jälle maha ja ta peab teda uueste taga otsima ja haffab teda uueste rõöpa fulge määtsima.

Ümberringi on föik kottpime, muud lui fass walguse punkti laskuvad illa suuremaks ja selgemaks. Kui tal mitte õnneks ei lähe, patroni nüüd ruttu rõöpa fulge linnitada, siis on föik tema waew asjata olnud ja hirmus õnnetus läes. Weel tord fassib Märt rõigest jõunist oma tööga toime saada, ta mässib uueste traadi otsad kruuvipea ümber, esimese, teise, kolmandava, neljanda, kuuenda traadi — patron jääb peatama.

Oli ta juba viimne filmapiisk läes. Mõni sada saumu veel eemal näeb Märt rongi laternate paistust, mis lui hirmisa telli fass filma ööpimeduses ligiawad, ütlemata lütusega läbemale lühutades. Ta on nii jõuetu, et ta veel waewalt püsti jalgede peale suudab tõusta. Ta ostub tñitudes rõõbastest wälja, astub veel jammu, aga maa laub jala alt, ta langeb tee lõrvalale kraawi. See ei ole tuli mitte sõgum, aga sellest uuest põrutamisest langeb raskeste baawatud mees üttestusesse. Weel kuuleb ta nagu unenäust rongi murinat, ta kuuleb patroni plahvatust — siis laub meelemõistus.

3.

Teewabi maja ulje ees, selet tunle ja torni lõõtrumist seisib teewabi naene, ta suulatas ja wabti. Oliks tõenäolis oli hirmutundmus tema rindu asunud. Rebest illa veel ei jälgagi! Kas ta pidi sõidumärti andma voodetavale rongile? Ta ei teadnud ju, kas tee omos forras, fest tema mces oli ju tagasi tulemata jäändud. Ta wõttis nõuni, peatamise märti, punaseid laternaid mašipuu otsab, siuna jätta. Aga mis see föi aitas! Läbi läinud wagonid — oh Jumal! Ummugi enne pidi ju rong nendega fessu põrfama.

Küll luumme forda minutis arwas ta tagasi tulewa mehe laterna paistust nägema, aga illa ei olnud see muud lui filmatiirastus; luumme forda minutis arwas ta oma mehe jala õstumist suulma, aga see ei olnud muud lui tema oma werepeefdmine seontes ja marutuule mõllamine. Seal forraga helisewad läbi ööpimeduse lühilejed wiled üfsateise járele: sõidurongi hädamärgandmine. Põlvili lauges õnnetu ja